

කතාවට හවුල් වුනා.

"මේක මේක පොඩ්ඩක් අල්ලන්නවද ?" පින්සල තමන් උස්සාගෙන ආව පොඩ්ඩ බඩාලුගේ ලොකු "නැති" පෙට්ටියෙහි "බඩු ගවුම්" දෙකයි පන්සිඳුට දුන්නා. කාමරේකෙ දුටුකම පුළුල් හම්බවුණ පොඩ්ඩ බඩෙක්ව බලන්න යන්නයි මේ දෙන්නා එක්ක "තේ-මාර්ට්" එක්ක තැබී තෝරන්න.

"ඇයි මොකද ?" කලබලෙන් වගේ ආපසු දුටුකම පන්සල පින්සලෙන් පන්සලට.

"මේක ඊකක් ගණන් වැඩිවී වගේ, එක පැත්තේ 'තෝල්ස්' එකක් ගණන් බලලම එන්නමි." පින්සලෙන් පන්සලට.

පොත් එළිපුස්සමේ උස්සව ගාලාමේ පැත්තක "කවිතා මධ්‍යස්ථානයේ සිංහල කාණු පාසලේ දැරුවන්ගේ ශ්‍රීතකාරකම් ප්‍රදර්ශනයක් ලක්ෂි කරගැනීමට තීරණය කළා. දෙන්නාගේ ම හිත හිතා එ ජීනාවට, කවී, කතා, රචනා, චිත්‍ර.... ඇත්තටම කලාව කියන්නේ වේදිකාවේ කරන නැටුම් ගැනම වගේම ම නෙවේ. ලොකු පුංචි වටකුරු සිංහල අකුරින් ලියවුන මේ පාසලේ අකුරින් පොඩ්ඩ අයට කරලා තිබුණ පොත්ක පිටකවරකට පින්සලේ ඇතැ ගියා. "සාමාන්‍ය අයුරු තැන්ග" සිසුන් පෙරේරා. හිත් ඇදගන්න පිටකවරකේ ලියවිලා තිබුණා.

"ඔය පොත එළිපුස්සමේ ගිය අවුරුද්දේ" තමන්ගේ ගෝලයින් දැක්කම ගැන විස්තර කර කර උන්නු දේවිකා රූපසිංහගුරුතුමියායි. "ඔය අපි දන්නාතම" පන්සලට කියවුණේ ලැස්සුවට, චිත්‍ර ඇඳලා තිබුණ පොත්ක විස්තර කර දුරා. පොත අතට අරගෙන පෙරපු පෙරපු ඉන්න අතරේදී සිංහල ජාතික ඇඳුම් සැරසිලා උන්නු පුතෙක් ඇතිත් පන්සලට වියත් පොතක් පිළිග යන්නවා. ඒ නිසුරු පුතායි. උත්සවයේ පොල්තෙල් පහන දල්වන්නටත් පුතාට

"හට" ඔරයි නුඹට පුහේ !

ආරාධනා ලැබිලා. "WELL DONE (වෙල් ඩන්) පුතා ! මගේ සුභ පැතුම් !!"

වැඩකට නැති බඩුකුටලින් පන්සලට පිටු පුරවන අපිට හොඳ පාවම්ම මේ. ඇත්තටම ගෙදර ආව ගමන් අතින් අතට පොත කියවන්න ගන්නා. එක හුස්මට, සිටගෙනම - පොත කියවලා ඉවර වුණා. මීට බිමේ ගැමි පරිසරයකින් උපන් මනකල්පිත කතාවක්. මුල ඉඳලා අතට අයුරුවට ගලාගෙන ගිය කතාවක්. පොත පටන් ගන්නෙම "උවැ..... උවැ..... උවැ....." කියලා පුංචි බඩෙක් අඟිතම හිට.

එකතම නිසුරු පුතාගේ නිර්මාණශීලී බව දේකවා. පොල් ගහක්, පොල් අතින්, දකින්න නැති පරිසරයක ඒ ඇසුරින් කතාවට මීන කරන සම්පත් සොයා ගන්න එකයි වර්තමාන. දුප්පත් උදවිය සල්ලි උපයා ගන්න පොල් කඩන්න ගස් නගින වග, පොල් අතු වියන බව පුතා දැනගත්තේ කොහොමද ? හිතමගේ යන අත, පළතුරු විකුණන අය ගැන පුතා පොත් ලියලා. ජනාතා දුටුවේ ඒවා ඒ හැටියටම ඇඳලා. මේ දෙන්නාගේ පාසලේම අගේට ඒකට එකතු වෙලා. පිටකවරයන් ළමා ගතියෙන් පිරලා.

පුංචි අය වෙනුවෙන් ලියවුණ පොත ගැන කියන්න හුඟක් අය හිටියා. ලියන්නන් ඉඳිවී. ඒ උත්සව අතරේ පැත්තක වුණ මේ පිළිගැන්වීම අපට සංවේදී කලා. පොඩ්ඩ අයගේ පොඩ්ඩ වැඩ ගැන කතා කෙළොත් හොඳයි හේද කියලා හිතුවා ඒ ඇතිවුණ සංවේදීතම හෙදයි.

පසුගිය දාක කිස්බරේ ධම්ම සරණ විහාරස්ථානයට ආධාර පිණිස පැවැත්වුණ සංගීත ප්‍රසංගයක් අපට සංවේදී කරවන්නට සමත් වුණේ ඔය වගේ ම පුතෙක්. ඒ මාධ්‍ය වගේම යානා පුතායි. ඉලෙක්ට්‍රොනික බටහිර කාල වාදය කට්ටලය නැත්තම ඩිජිටල් කිරී එක ප්‍රසංගය පුරාවට සම සෙල්ලම් කළේ මාධ්‍ය පුතා. අපේ විදියට කිව්වොත් "ඇස්වපක් කට්ටලක් ගන්න එපා," පැය ගණනාවක් හිස්කම පන්සලට අතලවත් නැති තැන්පෑමේ දකුණේ සිටුවුවට සෙල්ලම්

කරන එක ලේඛී වැඩක් නෙවේ.

දාය සිල්වා මාමා ඔයට උදව් කරන්න ඇති. දැරුවන්ගෙන් වැඩි අරගෙන හංගන්න නැතිව දැරුවන්ගේ පාසලේ පෙන්කම් වේදිකාවට ගේත එක කමයි අපෙන් වෙන්ක මීන කරන්න. මීට කලින්ම මාධ්‍ය පුතාගේ පාසලේ කැමරාගේ කොළඹගේ වේදිකාවකත්, "ගි සර - ගි රං" වේදිකාවේ දැක්ක. ඒ ගැන කතා කලා.

නිසුරු පුතා ඉගෙන ගන්න වෙනස්වන සවුන්වල "ද නොකේ" ඒ වචනාදේ. පුතා තවම හදේ පංතියේ දැරුවෙක්. මුලින්ම ඉංග්‍රීසියෙන් හදාගත් සාරාංශය කමයි විස්තර කරලා සිංහලෙන් ලියලා "සාමාන්‍ය අයුරු තැන්ග" ඉවර කළේ.

අහලා පුරුදු පරණ ගීත පොත් බලාගෙන හක්කි ගීත විදියට වැඩිහිටියො කියද්දී අපි අතලවත් නැති හක්කි ගීත කට්ටලයෙන් කිව්වෙ කින්නේ ධම්ම සරණ දහම් පාසලේ පුළුල් ඊකර් ඊකරයේ. ඒ වගේම ගුලුවට නැන්දෙග පුහුණුවෙන්.

මේ ලිව්වෙ අපිට මුණගැහුණා, අහන්න දකින්න ගැනුණා කීපදෙනෙක් ගැන විතරයි. කවිතා සිංහල කාණු පාසල වගේම සමහරවිට ඊටත් වඩා විදුහු පාසල් ඇති. දැක් ගුරුවරු ගුරුවරයෝ ඇති. දහම්පාසල් ඇති. ඒවගේම හොඳ දැක් ගුරුවරු ගුරුවරයෝ ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ උපදෙස් ඇතිව කටයුතු කරනවා ඇති. ළමයින් වෙනුවෙන් ලියන, වැඩසටහන් කරන සඟරා පදනා නැතිව පවතින බලාපොරොත්තු

පිරිසකුත් ඉන්නවා. ළමයින්ට හටන්න ගන්න විතරක් නෙවේ, ලියන්න ඇතින් වේදිකාවට හදලා දෙන පිරිසකුත් අපේ අතරේ ඉන්නවා. අපේ අපි ඒ අයට අමතක කලා විනම් නෙවේ. දැන අදක ගන්න හැම වෙනුවකම ඒ අයට හිත් ලියාගෙන ඇවිල්ලා මේ වගේ ඉඩක් ලැබුණ ම ලියන එකයි අපේ ගුහකුම.

දැරුවන්ට උගන්වන දහම් පාසලක් ද නැත්තම වැඩිහිටියන්ට නාචනා උගන්වන පන්සියක් ද තෝරගන්න කියලා ඇහුවොත් අපිට දෙන්න කියන උත්තරය ? අපි උන්ගේ මොන දෙයක් නෙවෙ, ඒ මොකද මේ ලියන පුරාවටම උත්තරය ලියලා හිතෙන හිතා.

"වැන්න වාගෙයි - පින් අත්වෙන්නවා දුලා පුතාලාට දහම් කියා දෙන්නමි !"

ඒ විතරද හදුනා මාලිකි නැන්දා. මේ හැම දෙයකම අපි කරන්නෙ දුලා පුතාලාට, මතු පරම්පරාවට. අපි අපේ දේවල් අපෙන් අදහස් ඉදිරියට ගන්න ඉන්න ඇති. ඒ ඇහේ සිංහල දේවල් ගන්න කියලා මේ රටේ දී කෙළින්ම ගමන් නොලැබේ. නමුත් ඒ ඇසුරෙන් ලැබෙන බොහෝ දේවල් කියන බව තේරුම් ගනී.

පන්සල වෙල්ලේ ඉන්න අතරේ පින් යාළුවන්ගේ දුටුගේ ගෙදර මීදුලට වාසනක් ඇතුල් කලා. දවසකට කලින් අපදන පොඩ්ඩ බඩව දැක්කම පන්සලට ආවේ බොහෝම අල්ලමක් මඟින්ගයා ලියලා සමත්වී ඇමරදේව ගැන කතා කරපු සිත්දුටුව වචන ඊකක්.

- බාලොල්ල ලොලි බිලිදු පුහේ
- බා පුරුවන් බුහුල් පුහේ
- පුතා හිරු සදිසි පුහේ
- රට බාරයි නුඹට පුහේ

මේ අතින්ම පදයේ "රට" වචනය වෙනුවට "නො" කියලා දෙදෙනවත් නොයි ගැනගත් හරායා හේද කියලා පන්සලට කිනමට හිතුවා.

සිසිර දිසානායක